

12ին երեցեր է Մերիկայի մէջ ասուպներու անձրև՝, ինչպէս աչքով տեսնողներուն մէկն ալ է Հուճուղթ երևելի բնագէտը, և ուրիշ հաւատարիմ անձինք . նմանապէս 1834ին նոյեմբերի 12ին ու 13ին նոյն երեւոյթը Նորոպայի մէջ ալ տեսնուած է . ասով կիմացուի որ ասուպները անթիւ են : Հիւսիսայգ երևնալու ատեն ալ խիստ շատ ասուպներ կը տեսնուին երկնքին ան տեղը՝ ուր որ արշալոյս կայ . ասով կերևնայ թէ ասուպին ու հիւսիսայգին պատճառը նոյն է :

Գ . Ինչպէս ասուպներուն երևնալու ժամանակը՝ նմանապէս իրենց շարժման ընթացքն ալ կանոնաւոր է, և դրեթէ ամէնն ալ մէկ շրտկութեան վրայ կը թռչին՝, այսինքն մագնիսական միջօրէին զուգահեռական, որ ըսել է՝ արևելեան հիւսիսէն դէպ ՚ի արևմտեան հարաւ :

Իսկ կանոնաւոր շարժումը յայտնի կը ցուցնէ՝ թէ ասոնց պատճառը ջրածին կազին բռնկիլը չկրնար ըլլալ . վասն զի աս կազին վառիլն ու մարիլը կամ յանկարծական է, կամ ընթացք ալ ունենայնէ՝ պէտք է անկանոն ըլլայ, երբեմն մէկ դին՝ երբեմն մէկալ դին : Իսկ կանոնաւոր շարժման որոշեալ ատեն երևնալուն պատճառաւոր շատ բնաբանք են թագրեցին թէ ասուպները անհամար մանր մոլորակներ են որ արևուն վր կը պտրտին, ու մարտ ամսուն մէջ ամէնը մէկէն լուսաւոր բուրգի ձևով կերևնան արևմտեան հորիզոնէն վեր՝ որուն Օդիակոսի լոյս կը սենք . իսկ օգոստոսէն ինչուան նոյեմբեր ամիսը ան մարմնոց շրջանը երկրիս մօտենալով, կը շփուին երկրիս մթնոլորտին հետ ու լուսաւոր կերևնան : Իայց հիմակուան ա-

ւելի ընդունելի կարծիքն է՝ թէ ասուպներուն ու հիւսիսայգին պատճառը երկրիս մագնիսական ելեքտրականութիւնն է . որ սաստիկ ասուպի անձրևի և հիւսիսայգի ժամանակ կողմնացոյց՝ մագնիսը անհանգիստ կը շարժի, ինչուան որ աս երեւոյթները դադրին : Իայց թէ ինչ պատճառաւ մագնիսական ելեքտրականութիւնը աս չորս ամիսներուն աւելի զգալի կը լլայ, կամ թէ ինչ կերպով լուսաւոր երեւոյթներ կը տեսնուին, ոչ ոք կը ցեր է ինչուան հիմա մեկնել . գուցէ ատենով երկար փորձեր ու դիտողութիւններ ընելէն ետքը՝ աւելի աղէկ մեկնութիւններ տան բնագէտք :

ԲՆԱԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

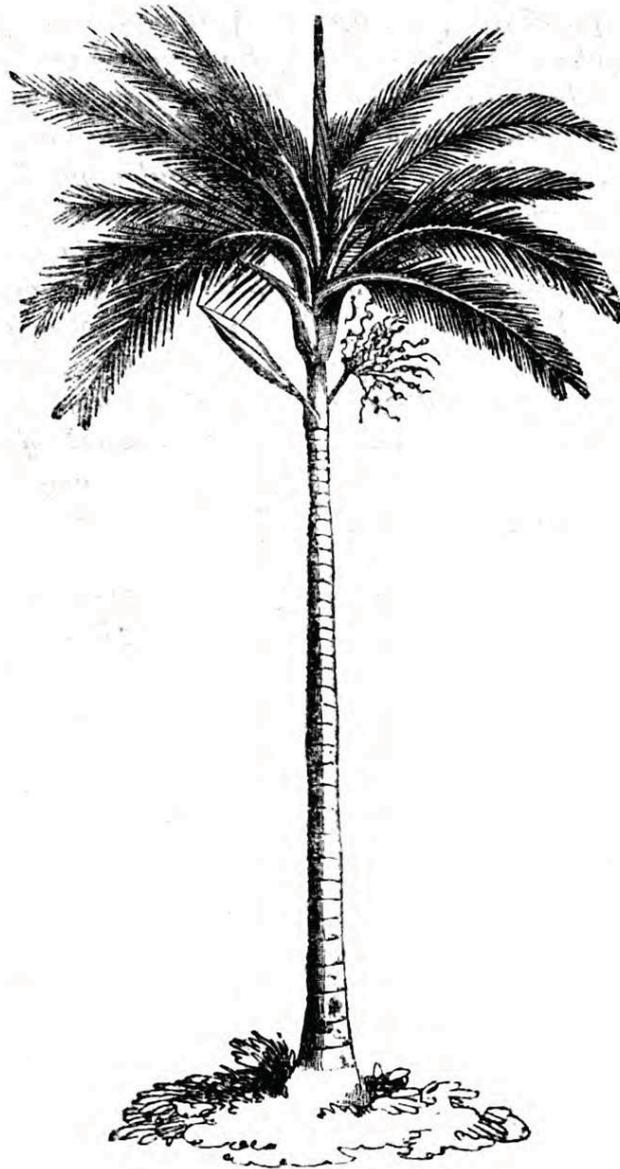
Հնու-նեան ու մեծո-նեան կողմանէ ասուպների ծառեր :

ԻՆՅՍՏԵՐՆ ու տունկերը թէպէտ և շատ կողմանէ կենդանիներէն շատ տարբեր են, բայց իրարմէ աւելի պակաս դիմանալովը կարծես թէ կեանք մը ունին, ու անով որը շատ՝ որը քիչ կապրին ինչուան որ չորնան կամ մեռնին : Հետագայ օրինակներէն կիմացուի թէ ծառերը որչափ ատեն կը ընան դիմանալ :

Սոնթէժուճուճույի նոճի՝ անունով ծառ մը կայ Սեբսիկոյին մէջ, որ 1520ին ատենները արդէն անուանի է եղեր իրեն հաստութեանը համար . ասոր բունին շրջապատը 41 ոտնաչափ է, բարձրութիւնը չափէ դուրս . էն քիչ չորս հինգ հարիւր տարեկան է աս ծառը, ու տնկաբաններ կան որ ինչուան 2000 տարեկան ալ կայ կը սեն, և ինչուան հիմա իր կանաչութիւնն և ուժը ամենեւին չէ պակասած . և ասիկայ զարմանք չէ, վասն զի ճիշդ և որոշ ատեն մը կամ չափ մը

1 Անձրև ըսելով չենք հասկընար թէ ասուպները ինչուան գետին իջեր են, հասկա երկինքը անձրևի պէս թափ թրփեր են :

2 Գրեթէ կըսենք, վասն զի այնչափ անթիւ ասուպներուն մէջ ոմանք կը լլան որ ուրիշ ուղղութի կամ ամենեւին հակառակ ընթացք ալ ունենան :

Մետա, կամ հնդիկ տրճա-ենի :

չկայ ծառերուն աճելուն , կամ երկար ատեն դիմանալուն :

Մեգղիայի Վենթ ըսուած կոմսու-թեանը կամ գաւառին մէջ խիստ անուանի է ան գեղձի՝ ծառը , որ 3000 տարեկան է կրսեն :

Մուանի է պատկապ ծառը Մփրի-կէին մէջ . ասոր շրջապատը այնչափ մեծ է որ Սարապուլթ ըսուած ազգը իրենց համար աղօթատեղի մը շինե-

րեն տակը . կրսեն թէ հարիւրաւոր տարիներ առաջ կայ եղեր աս ծառս :

Շատը գիտեն որ հոճի Սարիաճո-ըսուած ծառին հաստութիւնը , որ Սեքսիկոյին մէջն է , 117 ոտք և 10 բթաչափ է : Պէյիւքտէրէի հովտին մէջի սօսին՝ 150 ոտք շրջապատ ու-նի . մէջի փորուածքն ալ 17 ոտք է : Ահաստանի Սամիկիցիա գաւառին մէջ 1812ին կաղնի մը կտրե-ր են որ

1 Իտալ (1850.

1 Չինի :

Տին ատենի լեհերը իրենց հեթանոսութեան ժամանակը կրպաշտեն եղեր . աս ծառին տէրը մէջը սրահ մը փորել տուեր էր կրսեն՝ 13 կանգուն ու 5 բթաչափ մեծութեամբ , ու բոլոր սրահը անուանի լեհացիներուն պատկերներովը զարդարեր էր : Լեհերիկայի Պոսթըն քաղաքին մօտ ուռի՝ մը կայ որ շրջապատը 22 ոտք է : Կոր Եօրքի լեռներուն վրայ նոճի մը կայ որ 47 ոտք է շրջապատը :

Լեհաստանի Վամենից քաղքին պարտէզին մէջ տիլիայի՝ ծառ մը կայ որ շուքին տակը 3200 հոգի կրնայ կենալ կրսեն :

Յունաստանի Վոլ կամ Վսթանքէօյ ըսուած կղզին սօսի մը կայ որ շրջապատը 14 գրկաչափ է , ու ճիւղերուն 47 հատը մարմարիոնէ սիւներով վեր բռնուած են որ չկոտորտին :

Իտալիային քովերը , Թրեստի մօտ , ընկուզի ծառ մը կայ որ տակը 5000 հոգի կրնան կենալ : Իտալիայի Կիցցա քաղաքին քովերն ալ ճիթենի մը կայ որ հաստութիւնը 20 կանգունի մօտ է . երբ տնկուիլը անյայտ է : Կարգէ գուրս մեծութեանոճի մըն ալ կայ Սաճորէ ըսուած լճին քովը , որ Լննիբաղայ ատենէն մնացած է կրսեն :

Բայց ամէնէն աւելի հուշակաւոր է Եթոն լեռան շագանակի ծառը որ հարիւր ձիու ծառ՝ ալ կրսուի , որովհետեւ Լրակոնայի Յովհաննա թագուհին՝ անգամ մը երբոր 100 ձիաւորով հոն կրպտրտէր , յանկարծական սաստիկ փոթորիկէ մը փախեր ու ան ծառին փորուածքին մէջը պահուեալ էր հետը եղած զօրքովը : Լս ծառը հինգ հաստ բուն կրբաժնուի , ու ամէնուն մէկտեղ շրջապատը 163 ոտք է : Ինչուան 1776 Վրանատայի թագաւորական պալատան պարտէզին մէջը մէկ քանի անուանի նոճիներ կան եղեր որ Սուլթանի նոճի՝ կրսուին եղեր . անշուշտ արաբացոց ատեն .

ներէն մնացած էին , որով գէթ 800 կամ 900 տարեկան կրլային :

Ինկուզի ծառը թէ որ թողուս՝ խիստ շատ կրմեծնայ : Սքամոցցի անունով երևելի հեղինակը կրպատմէ , որ երես սրբոյն՝ Կիկողայոսի հովտին մէջը ընկուզի փայտէ տախտակ մը տեսայ որ 25 ոտք լայնութիւն ունէր կրսէ . ասոր վրայ Փեղերիկոս Գ կայսրը մեծածախ կոչուեք մը ըրեր է :

Կարնջի ծառն ալ խիստ շատ կրդիմանայ , և հարիւր տարեկանը դեռ պզտիկ կրսեպուի : Հռոմ սուրբ Սաբինա ըսուած վանքը նարնջենի մը կայ որ 600 տարեկանէն աւելի է կրսեն : Կիստ անուանի է նաև Վերսայլի նարնջենին , որ 1421ին ցանուեր ու բուսեր է Սպանիայի Փամփլոնա քաղաքը , անկէ 1532ին փոխադրուեր է Վաղղիա , և 1684ին Վուդովիկոս ԺԳ Վաղղիայի թագաւորը բերեր տնկեր է Վերսայլի պարտէզը , ուր կեցած է ինչուան հիմա . բարձրութիւնն է 22 ոտնաչափ , և վերի ծայրին շրջապատը 45 :

Երոսաղէմ ճիթենեաց պարտէզին մէջ ութը հատ ճիթենի կայ որ օսմանցոց Երոսաղէմը առնելէն առաջ տնկուած են կրսեն . որով գէթ 800 տարեկան մը պիտի ըլլան . աւանդութիւն մըն ալ կայ որ Վրիստոսի չարչարանաց ատենէն՝ ի վեր աս ծառերը կային կրսեն :

Սէկ խօսքով , յայտնի բան է որ ծառերէն ոմանք խիստ երկար ատեն կրդիմանան . հաւանական ալ է թէ ինչուան հիմա գտնուին այնպիսի ծառեր որ ջրհեղեղին ատենէն մնացած ըլլան :

Լիւարհքիս էն բարձր ծառերէն մէկն ալ Լրեքա ըսուած արմաւենին է , որ Լիւրիկէի ու Լիւրիկայի կղզիներուն անտառները կրբուսնի . շատ անգամ 100 ոտնաչափ բարձրութիւն կունենայ , երբեմն ինչուան 150 . բունը շիտակ է ու դիւրաւ կըճրկի . վերի ծայրը հովանոցի պէս զարդարած է աղուոր փետրածէ տերև .

1 Սեօյի-ք :
2 Օհլաճի-ք :

3 De' cento cavalli.
4 Cupresos de la Sultana.

ներով, ու բոլոր քովի ծառերուն վը-
րայ շուք կրնէ: Փայտը օղակ օղակ
է. մէջտեղը կակուղ ծուծ ունի թել
թել. ասիկայ կը հանեն մէջէն, ու
փայտը այլ և այլ խողովակներ ու ջը-
րանցքներ կը շինեն, որ գետնի տակ
թաղուելով ալ՝ խիստ կը կարծրանան
ու գրեթէ երկաթ կը դառնան: Արե-
քային պտուղը ձիթապտղի կը նմանի,
բայց չուտուիր: Առաւին մէջտեղէն
դէպ 'ի վեր երկնցած կանկառի՝ պէս
բան մը կը լըայ գլանաձև՝ երկու ոտ-
նաչափ բարձր, ձեռքի չափ հաստ.
ասիկայ թերթ թերթ է, դրսի թեր-
թերը կանանչ են, ետքը կուգայ կա-
պուտը, կարմիրը, վարդագոյնը, ու
երթալով կը ձերմընան ինչուան մէջ
տեղի ցօղունը՝ որ թէ հում և թէ ե-
փած կուտուի, և շագանակի՝ կամ
կանկառի համ ունի: Այս կտորը թէ որ
ծառին վըրայէն կտրես, ծառը մէկէն
կը չորնայ. և սակայն շատ անգամ
մարդկանց ձեռքը առաջ կերթայ 50,
60 տարեկան ծառը ասանկով չորցը-
նելու՝ միայն իրենց որկորին համար.
ուստի քանի կերթայ՝ աս ծառին
տեսակն ալ պակսելու վըրայ է:

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՂՁմարիտ որդեսիրտութեանը ինչպէս պիտի
երեւնայ դաստիարակութեան մէջ:

ՄՏԳՈՎԸԻՍ Թէ որ մէյմը աշխարհք
պտըտինք և ամէն ծնողաց տուած կըր-
թու թիւնները դիտենք, կը թու թե
կերպը չգիտցող ծնողքներն ու դաս-
տիարակները կը տեսնենք որ ընդհան-
րապէս երկու ներհակ կարծիք բաժ-
նուած են, ու մտքերնին դրեր են
թէ անանկով իրենց տղաքը կը սի-
րեն: Մէկ կողմինը կը մտածէ որ տը-

ղայ ըսածդ բանաւոր է, յօժարու-
թիւններ ունի, կամք ունի, փառա-
սիրութիւն ունի, հանգստութիւն
ուզելը բնական է տղուն. ասանկ
մտածելով՝ կըսէ իր մտքին մէջ. աս
բաներս տղուս սրտին մէջ Աստուած
դրեր է. ես ինչ իրաւամբ իրմէ պի-
տի առնեմ ու չթողում որ գործածէ.
ուստի թող կուտայ որ տղան ամէն
իր ուզածը ընէ: Մէկալ կողմինն ալ
տեսնելով դիմացիներուն բռնած
ճամբան, և թէ անանկով ինչպէս տը-
ղաքը իրենք իրենց գլխուն մնացած՝
կաւրուին, կըսկսի անոր ներհակը
մտածել. իրաւ է թէ Աստուած հո-
գւոյ կատարելութիւններով զարդա-
րեր է տղաս, կըսէ. բայց որովհետեւ
ինքզինքը կառավարել չգիտեր, անոր
համար պէտք չէ որ անոր ձեռքը թո-
ղում իր կարողութիւնները, այլ ա-
մէնն ալ ես կառնեմ և ուզածիս պէս
գործածել կուտամ անոր՝ ինչուան որ
սորվի շիտակ բանեցընելու ճամբան:
Արսկսի տղուն հրամայել. ասանկ
ըրէ, անանկ ըրէ, պատճառը մի գիտ-
նար. ինչ որ կըսեմ՝ ան ըրէ. քեզի
ընել միայն կիցնայ. ես կուզեմ, ես
կապըսպրեմ, դուն կատարէ. կամք
մի ունենար. խօսիլ, հարցընել քեզի
չիցնար. միտքդ եկածները ամէնն
ալ ոչինչ են. միայն մտիկ ըրէ, և լը-
սածդ գործէ: Ասանկով կարծէ թէ
իր մտածելը՝ իր կամքը պիտի փո-
խադրէ տղուն սրտին մէջ. իբր թէ
ինքը իր տղուն նոր հոգի պիտի ստեղ-
ծէ: Ասանկ ճամբաներով առջինին
տղան անսանձ անկարգ կը մեծնայ,
իսկ երկրորդինը կատաղի:

Մարդս բոյսի կը նմանի. հունտը
երբ կը ցանես՝ Աստուած անոր տուեր
է կարողութիւն, իրեն պատշաճ ար-
մատը, ձիւղը, տերեւը, ծաղիկը, պը-
տուղն ունենալ. միայն մարդս պա-
հասան պէտք է կենայ ու հոգայ:
Բայց թէ որ հունտը ցանես ինչ և իցէ
գետնի վըրայ՝ առանց դիտելու թէ
ինչ տեսակ հող կը սիրէ ան տուակը,
և թողուս որ ինքն իրեն մեծնայ վնա-

1 Էնիմար:
2 Քէսպանէ: